

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın *Milli Eğitim Bakanı Ziya SELÇUK* tarafından Anayasanın 98'inci, İçtüzüğü'nün 96 ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Muazzez ORHAN IŞIK

Van Milletvekili

Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO), 1999 yılından bu yana 21 Şubat gününü, uluslararası uzlaşmayı, kültürel çeşitliliği ve çok dilliliği desteklemek amacıyla "Uluslararası Anadil Günü" olarak ilan etmiştir. Söz konusu günün ortaya çıkışı Pakistan Devleti'nin Bengal diline yönelik yasaklayıcı, engelleyici ve asimilasyoncu politikalarına karşı Bengal halkının direnişine dayandırılmaktadır. Dünyanın birçok yerinde tekçilik, ırkçılık ve aşırı milliyetçilik etkisi nedeniyle ulus devletler; halkların doğal dillerinin sınırlandırılması, kullandırılmaması, geliştirilmemesi amacıyla politikalar geliştirmektedir. UNESCO'nun "Tehlike Altındaki Diller Atlası" verilerine göre ise dünya genelinde konuşulan yaklaşık 6.000 dilin yüzde 43'ü korunaklı ve güvence altında olmayıp yok olma riski ile yüz yüzedir. Bu kapsamda Türkiye'de risk altında olan dil sayısının 18 civarında olduğu ifade edilmektedir. Dillerin yaşamın her alanında kullanımına imkan sağlamak, yok olmalarının önüne geçmek için alınabilecek en uygun tedbirdir. Özellikle anadilleriyle eğitim, sağlık ve diğer kamusal hizmetlere erişmeyen milyonlarca yurttaşın Türkiye'de yıllardır yaşadığı bilinmektedir.

Anadilin etkili bir şekilde öğrenimi diğer dillerin de öğrenimini etkilemektedir. Türkiye'de yıllardır sürdürülen "yabancı" dil eğitiminin başarısızlığının en önemli nedeni; yurttaşların ana diline ilişkin eğitim başta olmak üzere kamusal hizmet sunumunun eksik olmasıdır. Özellikle Kürtçe konuşan milyonlarca yurttaşın birçok kamu kurumunun hizmetlerinden bihaber olduğu, hizmet sunumu sırasında taleplerini doğru bir şekilde aktaramadığı, birçok zaman hak kayıplarının yaşandığı bilinmektedir. Eğitim kapsamında dillerin korunması için yapılması gereken birçok kamu hizmetinin yeterince yerine getirilmediği ifade edilmelidir. Seçmeli Kürtçe derslerinde alt yapı yetersizliği, okul idarecilerinin tutumları ve "fişlenme kaygısı" nedeniyle öğrencilerin ve velilerin çekindiği ve dersleri seçmediği ifade edilmektedir. Kürtlerin yoğunlukla yaşadığı illerde derslerin zorunlu olması, dersleri almak istemeyen öğrenci ve velilerin bir dilekçe ile bunu beyan etmesi yeterli olmalıdır.

61945

Bu kapsamda;

- 1) Türkiye’de kaç farklı anadil mevcuttur? Yok olma riski altında olan diller hangileridir? Yok olmalarını önlemek amacıyla Bakanlığınızca hangi tedbirler alınmaktadır?
- 2) Evrensel bir hak olan anadilde eğitim verilmesi (seçmeli değil) ile ilgili bir çalışmanız mevcut mudur?
- 3) Kürtçe dışında hiçbir dil bilmeyen öğrencilere okul öncesi eğitim ve ilkokul dersleri nasıl verilmektedir? Bu sınıflarda anadili Kürtçe olan öğretmenler sağlanmakta mıdır?
- 4) Kürtçe konuşan öğrenci sayısı kaçtır? Bu konuda yapılmış bir araştırmanız var mıdır?
- 5) 2020-2021 eğitim öğretim yılında Kürtçe seçmeli ders seçen öğrenci sayısı kaçtır?
- 6) Anadili, Kürtçe olmadığı halde Kürtçe seçmeli ders seçen öğrencilerin sayısı kaçtır? Bu kapsamdaki öğrenciler için geliştirilen müfredat anadili Kürtçe olanlardan farklı mıdır?
- 7) 2020-2021 eğitim öğretim yılında Kürtçe seçmeli ders için kullanılan Kürtçe eğitim materyali nasıl hazırlanmıştır?
- 8) 2020-2021 eğitim öğretim yılında bakanlığınıza bağlı okullarda Kürtçe öğretmeni sayısı kaçtır? Bu kadronun artırılması için yapılan çalışmalar nelerdir?
- 9) Ataması yapılmayan Kürtçe öğretmeni sayısı kaçtır? 2021 yılı içerisinde kaç Kürtçe öğretmeni atanacaktır?